

Zorg in een keten kan beter met nieuw model

Coördinatoren denken vaak vanuit andere ontwikkelingsfase dan keten is

Met de groeiende vraag naar zorg is de manier waarop goede ketenzorg georganiseerd moet worden een actueel vraagstuk in de Nederlandse gezondheidszorg. Ketenzorg is het samenwerken van meerdere zorgprofessionals en organisaties om de zorg voor een bepaalde cliëntgroep in samenhang te organiseren. De implementatie van ketenzorg is complex en hier was tot nu toe geen alomvattend model voor beschikbaar. Mirella Minkman levert wel zo'n model met haar proefschrift *'Developing integrated care. Towards a development model for integrated care'*.

Ondanks de vele ketenprojecten en programma's die er zijn, is het bijzonder dat er voor het gericht implementeren of ontwikkelen van ketenzorg geen generiek 'handvat' of model beschikbaar is of wordt gebruikt. Ook over de ontwikkeling van zorgketens in de tijd is nog maar beperkt kennis voorhanden. Het proefschrift van Minkman omvat dit thema en resulteert onder andere in het Ontwikkelingsmodel voor Ketenzorg (OmK). Het blijkt een welkome aanvulling in de (internationale) praktijk voor ketenzorg.

Dit OmK is een nieuw 'kwaliteits' of managementmodel voor ketens. Het bestaat uit bijna negentig elementen geordend in clusters die aangeven waar het bij ketenzorg om draait. Uit het onderzoek van Minkman blijkt dat de ontwikkeling van ketens in de zorg uit vier fasen bestaat: de initiatief- en ontwerpfase, de experiment- en uitvoeringsfase, de monitorings- en uitbouwfase en de transformatie- en consolidatiefase.

Deze vier fasen blijken herkenbaar te zijn en voor te komen in de praktijk. Hoe anders een keten soms ook kan lijken, de werkzame ingrediënten voor bijvoorbeeld een dementieketen en een diabetesketen komen overeen. Maar ook blijkt dat ketencoördinatoren vaak denken in een andere ontwikkelingsfase te zijn dan de keten is. Voor werkers in de zorg kan zinvol

zijn om het OmK te gebruiken als spiegel voor de eigen keten en als zelfevaluatie-instrument. Zo wordt duidelijk waar de keten staat, welke verbeterpunten er zijn én in welke fase van ontwikkeling de keten is. Voor beleidsmakers en verzekeraars biedt de studie aanknopingspunten om ketenzorg gericht verder te stimuleren.